Αναγνώριση ως εξαρτημένης της εργασίας αμειβομένης με απόδειξη παροχής υπηρεσιών

Αναγνώριση ως εξαρτημένης της εργασίας αμειβομένης με απόδειξη παροχής υπηρεσιών

Ειρηνοδικείο Αθηνών -Διαδικασία Ασφαλιστικών μέτρων 1539/2012

Οι αιτούντες-δημοσιογράφοι, προσλήφθηκαν από την εκδότρια εταιρεία με προφορικές συμβάσεις εργασίας εξαρτημένης εργασίας αντί μηνιαίων αποδοχών και εξέδιδαν ΔΠΥ σε μηνιαία βάση, με το ίδιο ποσό. Από την διάταξη των άρθρων 648 επ. ΑΚ και 6 του Ν. 765/1943 προκύπτει ότι, σύμβαση εξαρτημένης εργασίας υπάρχει όταν οι συμβαλλόμενοι αποβλέπουν στην παροχή της εργασίας που συμφωνήθηκε και στον μισθό, ανεξάρτητα από τον τρόπο πληρωμής του και ο εργαζόμενος υπόκειται σε εξάρτηση από τον εργοδότη.

Οι αιτούντες προσέρχονταν καθημερινά στα γραφεία της εταιρείας, με βάση το εβδομαδιαίο πρόγραμμα της βάρδιας που εκπονείτο από τη Διεύθυνσή της, η οποία ασκούσε έλεγχο ως προς τον τόπο και ιδιαίτερα τον τρόπο παροχής της εργασίας τους και την ποιότητα της, δίνοντας προς τούτο τις κατάλληλες εντολές, υποδείξεις και οδηγίες, ώστε το περιεχόμενο της εργασίας τους να είναι σύμφωνο με το ύφος και τη γραμμή της εφημερίδας και κατάλληλα προς δημοσίευση. Το γεγονός ότι οι ενάγοντες ως δημοσιογράφοι, λόγω της φύσεως της εργασίας τους, είχαν μία ελευθερία και ανέπτυσσαν κάποιου είδους πρωτοβουλίες ως προς την εργασία τους, σε καμμία όμως περίπτωση δεν διαμόρφωναν κατ’ απολύτως ελεύθερη κρίση τον χρόνο και τον τόπο αυτής και τα θέματα που έπρεπε να καλυφθούν, δεν προσδίδει στην σχέση αυτή των ανεξαρτήτων υπηρεσιών ή σύμβασης έργου και δεν ανατρέπεται από το γεγονός ότι οι αιτούντες εξέδιδαν δελτίο παροχής υπηρεσιών, ενδεχομένως για φορολογικούς λόγους, που

αφορούσαν και τις δυο πλευρές. Άλλωστε για τον χαρακτηρισμό της εργασίας ως εξαρτημένης δεν απαιτείται η τήρηση συγκεκριμένου ωραρίου (ΑΠ 946/2005), ούτε βεβαίως η έλλειψη υποχρέωσης του εργαζομένου να βρίσκεται συνεχώς σε ορισμένο τόπο αποκλείει την ύπαρξη εξαρτημένης εργασίας.

Οι αιτούντες παρείχαν τις υπηρεσίες τους στην επιχείρηση προσηκόντως και ανελλιπώς, πλην όμως η εταιρεία, συνεπεία οικονομικών προβλημάτων έπαυσε να καταβάλλει τους μισθούς των αιτούντων. Η εργασία των αιτούντων αποτελεί τη μόνη τους απασχόληση που τους εξασφαλίζει τους απαραίτητους οικονομικούς πόρους για τη διαβίωση την δική τους, όσο και των οικογενειών τους. Η περαιτέρω καθυστέρηση δε καταβολής των αποδοχών τους θα τους φέρει σε εξαιρετικά δεινή οικονομική κατάσταση, αφού ο μισθός τους αποτελεί και το μοναδικό έσοδο για την κάλυψη των αναγκών αυτών και των οικογενειών τους καθώς και των αναγκών που έχουν δημιουργεί συνεπεία της ανεργίας τους.

Κατά το άρθρο 728 ΚΠολΔ, το Δικαστήριο μπορεί να επιδικάσει προσωρινά ως ασφαλιστικό μέτρο, εν όλω ή εν μέρει, απαιτήσεις καθυστερουμένων τακτικών ή έκτακτων αποδοχών οποιασδήποτε μορφής που έγιναν με αφορμή την εργασία, ενώ κατά την διάταξη του άρθρου 682 επ. ΚΠολΔ, τα ασφαλιστικά μέτρα λαμβάνονται σε επείγουσες περιπτώσεις ή για να αποτραπεί επικείμενος κίνδυνος. Έτσι, η ανάγκη για προσωρινή επιδίκαση των οφειλομένων δεδουλευμένων αποδοχών είναι προφανής και πρέπει να γίνει δεκτή η κρινόμενη αίτηση ως βάσιμη και στην ουσία.